

Nr 526

Av herr **Börjesson** i Falköping, om effektivisering av informationen till utländsk arbetskraft.

I invandrardebatten har ofta påtalats den bristfälliga informationen till den utländska arbetskraften om det svenska samhällets olika funktioner, om medborgares rättigheter respektive skyldigheter här i landet. En viss förbättring har genom invandrarverkets försorg skett på området, bl. a. genom att man utarbetat broschyrer med elementära fakta och översatt dessa till olika språk. Det synes emellertid helt uppenbart att den hittills bedrivna informationen inte varit tillnärmelsevis tillräcklig. Många utlännningar har öppet deklarerat att de över huvud taget inte delgivits någon som helst information i antydd riktning. Den senaste tidens strejkoroligheter har enligt min mening också visat att den utländska arbetskraftens kunskaper inom framför allt arbetslivets olika områden är ytterligt bristfälliga.

Med hänsyn till den betydelse man från statsmakters och arbetsmyndigheters sida tillmäter insatserna från den invandrande befolkningens sida anser jag det vara högst angeläget att man ägnar all tänkbar uppmärksamhet åt behovet av den allmänna samhällsinformationen till dessa utlännningar. Särskilt viktigt är det att företagen har tillgång till ingående informationsmaterial när man anställer utländsk arbetskraft. Det måste innefatta både skriftligt och muntligt delgivna informationer om de regler som gäller för respektive företags anställda men också för arbetstagare över huvud taget. Det innebär enligt min uppfattning att man mer än hittills också måste anlita tolkar för att vidarebefordra både information och kontakter som synes nödvändiga för den goda anpassning till vårt samhälle som från alla synpunkter är önskvärd. När det gäller den finländska arbetskraften — som vid de nämnda tillfällena av allt att döma varit den mest aktuella — synes det anmärkningsvärt att man inte mer än vad som skett utnyttjat den tvåspråkiga arbetskraft som finns att tillgå på arbetsmarknaden. Inom t. ex. skolväsendet har man i största möjliga utsträckning tyckts använda sig av möjligheten att — t. ex. då lärarbristen var som mest prekär — importera tvåspråkiga lärare för att lösa de mest akuta problemen. Med tanke på att det i Finland rått överskott på dessa lärare synes denna import emellertid inte ha varit av den storleksordning som varit önskvärd och med säkerhet också möjlig att genomföra. Jag anser att det fortfarande på skolans område föreligger försummelser som snarast bör repareras.

Ute i kommunerna ställs man gång efter annan inför mycket svåra problem när utländska familjer flyttar in. Det gäller inte minst barnen. Det har hänt att finskspråkiga invandrarbrän kommit med en lapp på bröstet för att informera skolan om sin nationalitet. Varken skolan eller andra myndigheter har över huvud taget haft kännedom om att en utländsk familj flyttat in i kommunen.

Med hänsyn till den positiva inställning vårt samhälle och näringsliv har till den utländska arbetskraften anser jag att insatserna för att anpassa den till vårt samhällsliv och till arbetslivet varit helt otillräckliga. Det är därvid angeläget att man undersöker alla möjligheter att i större utsträckning än vad som skett anlita tolkar för informationsverksamheten.

Med stöd av vad jag ovan framhållit hemställer jag,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en skyndsam utredning i syfte att effektivisera informationsverksamheten bland den utländska arbetskraften enligt vad i motionen anförts.

Stockholm den 28 januari 1970

Bengt Börjesson (cp)
i Falköping
